

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.8.16.
COM(2010) 433 végleges

2010/0232 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 98/78/EK, a 2002/87/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozások kiegészítő felügyelete tekintetében történő módosításáról

SEC(2010) 981
SEC(2010) 979

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Mintegy 20 évvel ezelőtt olyan üzleti modellt követő pénzügyi csoportok kezdtek kialakulni, amelyek kombinálják a szolgáltatások és termékek nyújtását a pénzügyi piacok különböző szektoraiban. E csoportok pénzügyi konglomerátumokként váltak ismertté. A konglomerátumokba tartozhatnak bankok, biztosítók, befektetési vállalkozások, valamint esetleg vagyongazdálkodó társaságok is. Éveken keresztül különböző nemzetközi és európai szakértői csoportok tárgyalták, hogyan kellene a konglomerátumok felügyeletét megfelelően ellátni. Ennek eredményeként 1999-ben a közös fórum¹ megalkotta a pénzügyi konglomerátumok felügyeletének elveit². Mindezen előzmények után a 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³ („pénzügyikonglomerátum-irányelv”) csoportszintű kiegészítő felügyeletet vezetett be. E kiegészítő felügyelet célja a kettős kötelezettségvállalásból (vagyis a tőke többszörös felhasználásából) eredő potenciális kockázatoknak és az úgynevezett csoportkockázatoknak az ellenőrzése volt. Ezek az áttérjedés, a vezetés összetettsége, a koncentráció és az összeférhetlenség kockázatai, amelyek akkor merülhetnek fel, ha több különböző pénzügyi szolgáltatásra vonatkozó engedély kombinálódik.

Míg a banki és biztosítási irányelvek célja az elégséges tőketartalékok kiszámítása az ügyfelek és a biztosítási kötvény-tulajdonosok védelme érdekében, a pénzügyikonglomerátum-irányelv a csoportkockázatok kiegészítő felügyeletéről szól. Ez maga után vonja, hogy a felügyelet hatályának ki kell terjednie a mindkettőjük kockázati profilját befolyásoló kölcsönös kapcsolattal bíró pénzügyi vállalkozásokra. Ily módon a pénzügyikonglomerátum-irányelv kiegészíti az ágazati irányelveket, a 2006/48/EK banki irányelvet⁴ („tőkekövetelmény-irányelv”) és különféle biztosítási irányelveket, amelyek mindegyike alkalmazható egyéni szinten, engedéllyel rendelkező jogi személyenként, valamint konszolidált szinten, ahol ugyanazon irányelv alá eső valamennyi engedéllyel rendelkező jogi személy csoportosul.

Előirányzott volt a pénzügyikonglomerátum-irányelv felülvizsgálata néhány évvel a végrehajtás után. Az 1988-as Bázeli Tőkeegyezmény 2004-es felülvizsgálata, annak 2006-os európai fogantatása a tőkekövetelmény-irányelvben, valamint a biztosítótársaságokra vonatkozó átfogó, új szabályrendszer bevezetése a Szolvencia II-ben⁵ tükrözik a közelmúltbeli folyamatokat, amennyiben egy csoport jogi személyei ugyanazon szektorban (bank vagy biztosítás) aktívak. A Szolvencia II végrehajtásáig a pénzügyikonglomerátum-

---

¹ A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság, a Biztosítási felügyelet Nemzetközi Szövetsége és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete közös G10 bizottsága.

² Supervision of Financial Conglomerates (Pénzügyi konglomerátumok felügyelete), 1999. február 19., lásd: <http://www.bis.org/publ/bcbs47.pdf?noframes=1>.

³ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

⁴ A tőkekövetelmény-irányelv két irányelvből áll: Az Európai Parlament és a Tanács 2006/48/EK irányelve (2006. június 14.) a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról (átdolgozott szöveg), HL L 177., 2006.6.30., 1. o., valamint az Európai Parlament és a Tanács 2006/49/EK irányelve (2006. június 14.) a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről (átdolgozott szöveg), HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (átdolgozott szöveg), HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

irányelv egészíti ki a jelenleg érvényben lévő biztosítási irányelveket, különösen a biztosítási csoportokra vonatkozó irányelvet⁶ („biztosításcsoport-irányelv”).

A Bizottság két lépésben szándékozik eljárni. Ez a javaslat a felülvizsgálat során azonosított legsürgősebb technikai kérdéseket célozza meg a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó vegyes bizottság⁷ („JCFC”) elemzése szerint, ideértve a korábbi felülvizsgálatok során feltárt technikai kérdéseket is. E potenciális változások hatásának felmérése érdekében tanácsadási és konzultációs felhívások kiadására került sor⁸. 2010 folyamán a G20-fejleményekkel összefüggésben a kiegészítő felügyeletre vonatkozóan egy mélyrehatóbb vitára kerül sor. Ez a vita minden bizonnyal a felügyeleti hatáskörre és tőkével kapcsolatos kérdésekre összpontosít majd.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

A pénzügyikonglomerátum-irányelv tényleges felülvizsgálata 2008-ban kezdődött, és e jogalkotási javaslat alapját képezte. Bizonyos technikai kérdések 2009 októberében bekerültek a Bizottság gyűjtőirányelvre (omnibus)⁹ vonatkozó javaslatába, amely az új európai felügyeleti hatóságokat létrehozó rendeleteket kíséri.

A pénzügyi válság során a pénzügyi ágazat minden területén megjelentek úgynevezett csoportkockázatok, hangsúlyozva a pénzügyi csoportokon belüli és pénzügyi intézmények közötti összekapcsolódások kiegészítő felügyeletének fontosságát. A közös fórum elvei alapján a jelenlegi felülvizsgálathoz hasonló kezdeményezések történtek az Egyesült Államokban és Ausztráliában¹⁰.

Ennek a jogalkotási javaslatnak a célja, hogy módosítsa a biztosításcsoport-irányelvet, a pénzügyikonglomerátum-irányelvet és a tőkekövetelmény-irányelvet annak érdekében, hogy kiküszöbölje az ágazati irányelvek akaratlan következményeit és a bennük lévő technikai kihagyásokat, valamint hogy biztosítsa a pénzügyikonglomerátum-irányelv céljainak hatékony elérését.

---

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 98/78/EK irányelve (1998. október 27.) a biztosítási csoportok biztosítóinak és viszontbiztosítóinak kiegészítő felügyeletéről, HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

⁷ A JCFC a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó 3. szintű bizottság az úgynevezett Lámfalussy-rendszeren belül; míg az európai pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság (EFCC) a pénzügyikonglomerátum-irányelv szerinti (2. szintű) bizottság.

⁸ További részletek a konglomerátumokkal foglalkozó honlapon találhatóak: http://ec.europa.eu/internal_market/financial-conglomerates/supervision_en.htm.

⁹ COM(2009) 576 végleges, Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács irányelve az 1998/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK és 2009/65/EK irányelveknek az Európai Bankfelügyeleti Hatóság, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság és az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság hatásköre tekintetében történő módosításáról

¹⁰ Az Ausztrál Prudenciális Szabályozó Hatóság jelenleg vizsgálja, hogyan lehet felügyelni és kontrollálni a pénzügyi csoportok nem szabályozott jogalanyaitól származó potenciális áttérjedést; lásd: http://www.apra.gov.au/media-releases/10_06.cfm.

2.1. A konzultációk eredményei

Felhívások tanácsadásra a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó vegyes bizottsághoz („JCFC”)

A Bizottságnak az európai pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottságban (EFCC) képviselt pénzügyminisztériumokhoz intézett harmadik tanácsadási felhívására válaszul a JCFC 2009 januárjában ismertette megállapításait. Az azonosított legfontosabb kérdések a következőkre vonatkoznak: legfelső szintű felügyelet, kockázatalapú azonosítás, az irányelv hatályának és a konglomerátumok azonosításának egyértelmű kiterjesztése a részesedésekre, valamint a részesedések egyértelmű felügyeleti kezelése.

A bizottsági munkacsoportok ülései és nyilvános meghallgatás a JCFC-nél

A bizottsági munkacsoport üléseit a tagállamokkal 2009. június 18-án és november 23-án, valamint 2010. január 21-én tartották. 2009. július 8-án a JCFC nyilvános meghallgatást szervezett. Ezek az érdekeltekkel folytatott megbeszélések megerősítették az azonosított kérdéskörök lényegességét, és rámutattak, hogy a konglomerátumok hatékony felügyelete esetleg még több kérdés megtárgyalását igényli (pl. az elfogadható tőkében az egyes szektorok között meglévő különbségek, valamint a különböző tőkeszámítási módszerek okozta potenciális torzítások). Ezenkívül a Bizottságnak az alternatív befektetésialapkezelőkkel kapcsolatos kezdeményezései kérdéseket vetettek fel arra vonatkozóan, hogy ne csak a vagyongazdálkodó társaságokat, hanem más kapcsolódó vállalkozásokat is bevonjanak-e a nagy és komplex pénzügyi intézmények csoportkockázatait kiegészítő felügyeletének hatálya alá.

A pénzügyi konglomerátum-irányelv felülvizsgálatáról szóló célzott konzultáció

A 2009 novemberében indított célzott konzultációra adott válaszok 18 konglomerátum, egy hatóság, két szövetség, egy egyesülés és egy kutatóközpont véleményét¹¹ ölelték fel, ami összhangban volt a legfontosabb célcsoportok korlátozott számával és a kérdések technikai természetével. A kezdeményezést széles körben üdvözölték, és a válaszadók elismerték a jelentősebb, alábbiakban felsorolt problémákat, valamint a bizottsági szolgálatok megoldási javaslatait:

- a banki és biztosítási irányelvek ágazati legfelső szintű rendelkezéseinek alkalmazhatósága a vegyes pénzügyi holdingtársaságok szintjén;
- egyértelműség a vagyongazdálkodó társaságoknak a kiegészítő felügyelet hatálya alá vonását illetően;
- a konglomerátumok méginkább kockázatalapú azonosításának lehetővé tétele;
- egyértelműség a részesedések kiegészítő felügyeletben való kezelését illetően.

Ugyanakkor nézetkülönbségek voltak a tőke definíciójának ágazatközi összehangolásával kapcsolatban, amely a JCFC 2008. áprilisi tőketanácsadása óta megfontolás alatt áll. Az EFCC-ben részt vevő tagállamok jelezték, hogy jobban szeretnék, ha ezeket a javaslatokat

---

¹¹ Az érdekeltek (nem bizalmas) válaszainak elérhetősége:
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/fcd_review_en.htm

elhalasztanak a banki és biztosítási kérdések ágazati vitáinak lezárásáig. A válaszadók azt is kiemelték, hogy nehéz további különbséget tenni a pénzügyi konglomerátumok vagyongazdálkodó társaságainak saját és nem saját kereskedelme között. Végül a konzultáció megerősítette, hogy a részesedések kiegészítő felügyeletben való kezelése nem olyan probléma, amelyet ebben a szakaszban teljes mértékben meg kellene oldani.

A jövőbeli felülvizsgálat lehetséges tárgyát képező témákat illetően a válaszok nagy általánosságban elutasították azt az ötletet, hogy a javadalmazási politikákat ágazatközileg¹² mérlegeljék, de támogattak kezdeményezéseket a tőke területén, például az elfogadhatósági rendelkezések következetességére, valamint a pénzügyi csoportok kockázati profiljait befolyásoló nem szabályozott vállalkozások figyelembevételére vonatkozóan.

2.2. A hatásvizsgálat eredménye

A hatásvizsgálatban 17 szakpolitikai lehetőség kidolgozására, értékelésére és összehasonlítására került sor az elemzésben azonosított kérdések kezelése céljából. Ez a rész az előnyben részesített szakpolitikai intézkedések várható hatásait ismerteti az egyes területekre vonatkozóan.

Kiegészítő felügyelet holdingtársasági szinten és felügyeleti koordináció

A felügyeleti hatásköröknek a konglomerátum legfelső szintjén való összehangolása érdekében, valamint, hogy meggátolják a hatáskörvesztést, amikor egy csoport szerkezete megváltozik, továbbá a felügyelet megduplázását a konglomerátum szintjén, és a leginkább érintett felügyeleti ágak általi koordináció elősegítése érdekében a következő módosítások pozitív értékelést kaptak:

- egyes pénzügyi holdingtársaságnak minősített bank- vagy biztosítási csoport legfelső szintű holdingtársaságainak a bevonása, hogy a korábbi pénzügyi holdingtársaságra vagy biztosítási holdingtársaságra vonatkozó rendelkezések és hatáskörök ne tűnjenek el, amikor egy csoport és holdingtársasága besorolása a másik szektorbeli felvásárlás eredményeként megváltozik;
- az „érintett illetékes hatóság” definíciójának szűkítése, hogy az egyes ágazatokon belül csak a legfőbb anyavállalatok felügyeleteire, valamint olyan más illetékes hatóságokra vonatkozzon, amelyeket a legfőbb anyavállalatok felügyeletei érintettnek tartanak.

A pénzügyi konglomerátumok azonosítása

- Hasznosnak értékelték a vagyongazdálkodó társaságok mindenkor bevonását a kiegészítő felügyelet hatályába, kiegészítve egy útmutatással, amely a felügyeletbe történő bevonásra utaló mutatókat tartalmazza.
- A paraméterekkel kapcsolatos félreérthetőség és a konglomerátumok kockázatalapú azonosítása hiányának kezelése érdekében a pénzügyi konglomerátum-irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében szereplő nagyobb csoportokra vonatkozóan meglévő „joglemondási

---

¹² A bankszektor javadalmazási politikáival a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újra-értékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról szóló irányelvre vonatkozó javaslat foglalkozott (COM(2009) 362). Hasonló javaslat készítése van tervben a biztosítási ágazat javadalmazási politikáival kapcsolatosan.

opció” alkalmazásával kapcsolatos iránymutatásokat pozitívan értékelték. Ezt kellene kombinálni azzal az opcióval, hogy lemondjanak a kiegészítő felügyeletről azon csoportoknál, ahol a legkisebb szektor által birtokolt eszközök a 6 milliárd EUR-t kitevő abszolút küszöb alatt vannak.

Részesedések

A részesedések különböző helyzetekben történő kezelésére vonatkozó iránymutatásoknak kell kezelniük a kiegészítő felügyelet alatt álló részesedések napi kezelésének problémáját, amelyet súlyosbít az a tény, hogy a társasági jog tilthatja, hogy egy kisebbségi tulajdonos olyan információhoz jusson, amely a többi részvényes számára nem elérhető.

Az előnyben részesített szakpolitikai lehetőségek hatása

A pozitívan értékelt szakpolitikai változásoktól azt várták, hogy szilárdabbá teszik a kiegészítő felügyeleti keretrendszert, ami hatékonyabb kockázatkezelési ösztönzőkhöz és gyakorlathoz vezet. Ennek kedvező hatással kell lennie az EU pénzügyi csoportjai nemzetközi versenyképességi pozíciójára is. A lehetőségeknek pozitívan kell hozzájárulniuk a pénzügyi stabilitás kockázatai és a lehetséges társadalmi költségek visszafogásához. Az egyes érdekelt csoportok és a rendszerszintű kérdések tekintetében a várható hatásokat az alábbiak szerint értékelték:

- Bizonyos egyszerű felépítésű, mindkét szektorban legfeljebb néhány engedéllyel rendelkező kisebb EU-beli pénzügyi csoportok kimaradhatnak a kiegészítő felügyeletből, és így előnyt élvezhetnek a megfelelési költségek csökkenése révén. Ez mintegy tíz kisebb pénzügyi csoport számára lehet elérhető, amelyeknek eszközei összesen körülbelül 69 milliárd EUR-t tesznek ki. Ugyanakkor a száznál több engedéllyel bíró és mindkét szektorban aktív nagyobb csoportok megfelelési költségei növekedhetnek, mivel az ilyen csoportok (amelyek a pénzügyi szektor vagyonából 9 billió EUR-ig terjedő összeget képviselnek) a kiegészítő felügyelet hatálya alá kerülhetnek. Megnövekedett megfelelési költségek terhelhetik azokat a pénzügyi csoportokat is, amelyeknek szerkezete vagyonkezelési üzletágat foglal magában, és amelyeket pénzügyi konglomerátumként fognak azonosítani a konglomerátumok azonosítási eljárásának javasolt változtatásait követően. A kiegészítő felügyelet hatálya alá újonnan kerülő pénzügyi csoportok megfelelési költségei teljes méretükre való tekintettel valószínűleg jelentéktelenek lesznek.
- A megfelelési költségeket várhatóan mindenképpen ellensúlyozzák a hatékonyabb kockázatkezelési gyakorlatokból eredő előnyök. Egy másik pozitív hatás várható a jobb láthatóságból és a piacokba vetett bizalomból, amelyet a konglomerátumként való azonosításnak kell eredményeznie. Ezeknek az előnyöknek elő kell segíteniük a nagy EU-beli csoportok nemzetközi versenyképességét.
- A konglomerátumok azonosítási eljárásának pozitívan értékelt változásai megfelelőbbé teszik a kiegészítő felügyelet hatályát, és fokozzák a felügyelet azonos kockázatokra irányuló megfigyelő tevékenységének hatékonyságát, amelyeknek a pénzügyi csoportok ki vannak téve. Ennek pozitívan kell hozzájárulnia a pénzügyi stabilitáshoz a konglomerátumok legfelső szintű racionalizáltabb felügyeletével, valamint olyan fejlettebb felügyeleti intézkedésekkel kombinálva, amelyek a terjedés, a koncentráció, az összetettségi kérdések és tulajdonosi részesedéseken keresztül konglomerátumhoz kötődő vállalatokban meglévő összeférhetlenségek felderítését szolgálják.

- A vagyonkezelő társaságoknak az azonosításba és a kiegészítő felügyeletbe való bevonását szabályozó rendelkezések fokozott egyértelműségének egyenlő feltételeket kell biztosítania ezen a területen.
- Ami az érintett pénzügyi csoportok ügyfeleit illeti, a költséghatás várhatóan elhanyagolható lesz, mivel a meghatározott opciók nettó járulékos hatása összességében tekintve alacsony jelentőségű.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Egy módosító irányelv a legmegfelelőbb eszköz, mert a szükséges változtatásokat több meglévő irányelvbe kell bevezetni. A módosító irányelv jogalapjának egyeznie kell a módosítandó irányelvek jogalapjával. Ezért a javaslat az EUMSZ. 53. cikkének (1) bekezdésén alapul, amely a megfelelő jogalap a pénzügyi intézményekre és pénzügyi konglomerátumokra vonatkozó szabályok harmonizálásához. Az EUSZ. 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően, mivel a javasolt intézkedés célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, azok európai uniós szinten jobban megvalósíthatók. Csak európai uniós jogszabály tudja biztosítani, hogy az egynél több tagállamban működő pénzügyi konglomerátumokra ugyanazon követelmények és felügyelet vonatkozzanak, ebben az esetben annak biztosításával, hogy a rendelkezések egyértelműsödjenek és az ágazati irányelvek korábbi módosításai által véletlenül létrehozott felügyeleti joghézagok megszűnjenek. E javaslat rendelkezései nem lépik túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az Európai Unió költségvetését érintő vonzatai¹³.

5. A JAVASLAT RÉSZLETES MAGYARÁZATA

5.1. Legfelső szintű felügyelet - A javaslat 1. (biztosítás-csoport-irányelv) és 3. (tőkekövetelmény-irányelv) cikke
A biztosítás-csoport-irányelv 1. cikke, 2. cikkének (2) bekezdése, 3. cikkének (1) bekezdése, 4. cikkének (2) bekezdése, 10. cikkének (2) bekezdése, valamint az I. és II. melléklet több része
A tőkekövetelmény-irányelv 4., 71., 72., 84., 105., 125., 126., 127., 129., 141., 142. és 143. cikke

E javaslat elsődleges célként arra összpontosít, hogy megfelelő kiegészítő felügyeletet biztosítson, azaz megszüntesse azokat a nem szándékolt hiányosságokat, amelyek az ágazati irányelvekben – nevezetesen a tőkekövetelmény-irányelvben és a biztosítási irányelvekben – alkalmazott fogalommeghatározások miatt alakultak ki a kiegészítő felügyeletben. Mivel az ágazati irányelvekben szereplő konszolidált/csoportfelügyelet csak a pénzügyi/biztosítási holdingtársaságokra vonatkozik, és az ágazati rendelkezések nem hivatkoznak vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, a szerkezetet változtató és vegyes pénzügyi holdingtársasággá

¹³ Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságára az iránymutatásokat illetően kiosztott feladatokat lefedi a bizottság javasolt mandátuma, és e feladatoknak semmilyen konkrét vagy további költségvetési vonzata nincs.

váló pénzügyi/biztosítási holdingtársaság csak a pénzügyikonglomerátum-irányelv szerinti kiegészítő felügyelet hatálya alá fog tartozni, és a konszolidált/csoportfelügyelet a legfőbb anyacég szintjén elveszik. Így a felügyeleti hatóságoknak választaniuk kell (hogy alkalmazzanak-e – vagy sem – joglemondást annak meghatározásakor, hogy egy csoport pénzügyi konglomerátum-e), hogy továbbra is pénzügyi/biztosítási holdingtársaságokként akarnak-e besorolni vállalatokat a konszolidált/csoportfelügyelet megtartása érdekében, vagy „csak” a pénzügyikonglomerátum-irányelv szerinti kiegészítő felügyeletet alkalmazzák. A konszolidált/csoportfelügyelet megtartása azt jelenti, hogy a másik szektorral való egyesülésből adódó plusz kockázatot nem lehetne lefedni. Mindazonáltal a kiegészítő felügyelet maga után vonja, hogy a konszolidált/csoportfelügyeletből eredő minden felügyeleti betekintés elveszik. Következésképpen az ágazati felügyelet folytatódó alkalmazása lehet, hogy nem kezeli megfelelően a csoport megnövekedett méretéből és összetettségéből adódó plusz prudenciális kockázatokat. A jelenlegi rendszer eredményezheti a konglomerátumok felügyeleti kezelésének különbségeit is (a szerkezet, nem pedig a kockázati profil alapján).

Annak biztosítása érdekében, hogy minden szükséges felügyeleti eszköz használható legyen, e javaslat beilleszti a „vegyes pénzügyi holdingtársaság” kifejezést az ágazati irányelvek konszolidált/csoportfelügyeletre vonatkozó megfelelő rendelkezéseibe.

5.2. A pénzügyikonglomerátum-irányelv 3. és 30. cikke – A konglomerátum azonosítása

A pénzügyi konglomerátumok azonosítását szabályozó rendelkezések három alproblémát idéznek elő.

- Az első, hogy az irányelv nem követeli meg a „vagyonkezelő társaságok” bevonását a küszöbérték-tesztekbe. A vagyonkezelő társaságok az ÁÉKBV-irányelv¹⁴ által szabályozott ÁÉKBV-k (átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások) kezelői. Jelenleg az ÁÉKBV-kre és kezelőikre nem vonatkozik a pénzügyikonglomerátum-irányelvben szereplő ágazati prudenciális felügyelet, jóllehet a pénzügyikonglomerátum-irányelv tartalmaz egy lehetőséget, amely szerint a vagyonkezelő társaságokra kiterjedhet a kiegészítő felügyelet hatálya (30. cikk).
- A második, hogy a küszöbérték-tesztek az eszközök és a tőkekövetelmények tekintetében különböző paramétereken alapulhatnak. A rendelkezések kétértelműek azoknak a teszteknek a kalkulálása szempontjából, amelyek például az eszközök különféle számviteli kezeléséből erednek (lásd alább a 3. cikk (5) bekezdéséről szóló (i) pontot).
- A harmadik, hogy a küszöbérték-feltételek – tekintettel rögzített összegeikre – nem kockázatalapúak, és a küszöbérték-teszt nem foglalkozik a várt csoportkockázat fogalmával. Ez azzal jár, hogy igen kicsi, minden szektorban néhány engedéllyel rendelkező csoportok kiegészítő felügyelet alá esnek, miközben lehet, hogy a legnagyobb, legösszetettebb csoportok technikailag nem minősülnek konglomerátumnak. Ennek

---

¹⁴ A Tanács 85/611/EGK irányelve (1985. december 20.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról; HL L 375., 1985.12.31., 3. o., amelyet hatályon kívül helyezett az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

eredményeképpen az azonosításra vonatkozóan érvényben levő rendelkezések alááshatják az irányelv alapját képező célok hatékony elérését.

E hiányosságok leküzdése érdekében ez a javaslat a következő változtatásokat vezeti be:

i. A 3. cikk (2) bekezdésébe és a 30. cikk c) pontjába beleveszi a vagyonkezelő társaságokat; alternatív mutatóként bevezeti a „kezelés alatt álló teljes vagyon”-t a 3. cikk (5) bekezdésében; valamint bevezeti a 3. cikk (2) és (5) bekezdésének alkalmazására vonatkozó iránymutatások elfogadásának lehetőségét.

ii. A 3. cikk új (3a) bekezdésében bevezeti a joglemondást a kisebb csoportok tekintetében, és rendelkezik a kisebb csoportokra vonatkozó joglemondás alkalmazására vonatkozó iránymutatásokról.

iii. A 3. cikk (3) bekezdése átfogalmazásra került, hogy helyesen megkülönböztethetőek legyenek a 6 milliárd EUR küszöbérték alatti és feletti csoportok esetén alkalmazandó feltételek, és követelményekkel egészül ki a nagyobb csoportokra vonatkozó joglemondás alkalmazására vonatkozó lehetséges iránymutatásokat illetően, ezzel biztosítva az egyenlő feltételeket.

5.3. A pénzügyikonglomerátum-irányelv 3. cikkének (4) bekezdése – Részeselek kezelése

A részeselek következetes kezelését a napi kiegészítő felügyeletben akadályozza a csoportkockázatok megfelelő felméréséhez szükséges információ hiánya. Például, ha biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak való részeselekhez kötődő kockázatokról bank által vezetett konglomerátumok nem tudnak információt szerezni, akkor nem tudják igazolni felügyeleteiknek a vezetés és a belső ellenőrzés integrációjának e vállalkozásokban meglévő kielégítő szintjét, amely a konszolidációhoz szükséges. Ebben az esetben a csoportnak le kell vonnia az ilyen részeseleket a tőkéjéből.

Miközben a kisebbségi részeselekre vonatkozó információ kérdését még nem vizsgálták meg teljesen, az ebbe a javaslatba foglalt első lépés egy joglemondás bevezetése, amennyiben a részeselek az azonosítás egyetlen tényezője (3. cikk (5) bekezdés, új c) pont). Amíg nemzeti társasági jogi rendelkezések gátolhatják a követelmények teljesítését, a kockázatkonzentráció és a csoporton belüli tranzakciós követelmények tekintetében a 7. és 8. cikk megengedi a különleges kezelést, amely iránymutatások útján határozható meg. Az iránymutatások támogathatják a felügyeleti felülvizsgálati eljárások következetes alkalmazását is, beleértve a részeselek különleges kezelését a pénzügyikonglomerátum-irányelv 9. cikkének, valamint a tőkekövetelmény-irányelv 124. cikkének és a Szolvencia II 36. cikkének rendelkezései szerint.

5.4. Egyéb kérdések

A pénzügyikonglomerátum-irányelv 1. és 2. cikke – A fogalommeghatározások frissítése

Tekintettel a hatályon kívül helyezett és átdolgozott irányelvekre szükséges az 1. és 2. cikk aktualizálása. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a biztosítási irányelv (Szolvencia II) átdolgozott szövege csak 2012. november 1-jétől helyez hatályon kívül a korábbi irányelveket, az eredeti – az említett okból még mindig érvényben levő – biztosítási irányelvekre való hivatkozásokat megtartották.

A pénzügyikonglomerátum-irányelv 2. cikkének 17. pontja – Az érintett illetékes hatóság fogalommeghatározásának módosítása és a felügyeleti koordináció

A pénzügyikonglomerátum-irányelv a csoportok legfelső szintű további felügyelete tekintetében egészíti ki a tőkekövetelmény-irányelvet és a vonatkozó biztosítási irányelveket. Ebből a célból a csoport különböző felügyeletei közötti koordinációra vonatkozóan is tartalmaz rendelkezéseket. A pénzügyikonglomerátum-irányelv meghatározza az érintett illetékes hatóságot, és megköveteli a koordinátortól (a legfelső szintű felügyelettől), hogy bizonyos felügyeleti kérdésekben konzultáljon az említett hatósággal. Ugyanakkor a jelenlegi rendelkezések az érintett illetékes hatóság azonosítása tekintetében lehetőséget adnak az eltérő értelmezésre. Széles körű értelmezés azt eredményezi, hogy a koordinátornak sok ilyen hatóság véleményét kell kikérnie a pénzügyi konglomerátum szintjén. Ez alááshatja a koordinátor és az érintett illetékes hatóságok által alkotott „testület” által elvégzendő munka hatékony és eredményes koordinációját.

A pénzügyikonglomerátum-irányelv 6. cikkének (4) bekezdése és I. melléklete – A harmadik számítási módszer törlése

A pénzügyikonglomerátum-irányelv I. mellékletének II. része három módszert sorol fel a tőke kiszámítására konglomerátumi szinten. A JCFC által 2008-ban elvégzett elemzés kimutatta, hogy a harmadik választható tőkeszámítási módszer eredménye mindig jelentősen eltér az 1. módszer (konszolidáció) és a 2. módszer (levonás és összesítés) eredményeitől. Ezért a harmadik módszert törölni kell. A választható számítási módszereknek a konszolidáció, valamint a levonás és összesítés módszereire való korlátozásával a pénzügyikonglomerátum-irányelv is igazodik azokhoz az ágazati irányelvekhez, amelyeket kiegészít.

A pénzügyikonglomerátum-irányelv 2. cikke – Kiterjesztés a viszontbiztosítókra

A viszontbiztosítók engedélyezésének és felügyeletének a 2005/68/EK irányelvben történő bevezetésével a viszontbiztosítók bekerültek azon szabályozott vállalkozások körébe, amelyek egy pénzügyi konglomerátum részei lehetnek. Következésképpen a viszontbiztosítókra való hivatkozást kell beilleszteni a pénzügyikonglomerátum-irányelvbe. A hivatkozásokkal kiegészül a 2. cikk (4) bekezdése, a 2. cikk (7) bekezdése, a 2. cikk (8) bekezdése, a 2. cikk (14) bekezdése és a 2. cikk (16) bekezdése.

A pénzügyikonglomerátum-irányelv 3. cikkének (8) bekezdése, 7. cikkének (5) bekezdése, 8. cikkének (5) bekezdése, 9. cikkének (6) bekezdése, 11. cikkének (4) bekezdése és 11. cikkének (5) bekezdése – Bizonyos területeken iránymutatásokra vonatkozó rendelkezések bevezetése

A felügyeleti gyakorlatok további konvergenciájának lehetővé tétele érdekében bevezetésre kerül az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság számára az a lehetőség, hogy az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló rendelet¹⁵ IV. fejezetének 2. szakaszával és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló rendelet¹⁶ IV. fejezetének 2.

---

¹⁵ Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozásáról {COM(2009) 499 végleges} {COM(2009) 500 végleges} {COM(2009) 502 végleges} {COM(2009) 503 végleges} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* COM/2009/0501 végleges - COD 2009/0142 */

¹⁶ Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság létrehozásáról {COM(2009) 499 végleges} {COM(2009) 500 végleges}

szakaszával (az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága) összhangban iránymutatásokat bocsásson ki.

Az iránymutatásoknak tükrözniük kell ezen irányelv kiegészítő jellegét. Példaképpen, amikor a kockázatkonzentrációkat egy egész csoportra kiterjedően értékelik, a csoportban potenciálisan megjelenő több kockázattípust illetően (kamatláb-kockázat, piaci kockázat stb.), ennek az értékelésnek ki kell egészítenie például a tőkekövetelmény-irányelv rendelkezései szerinti nagy kitettségek specifikus felügyeletét. Az iránymutatások támogathatják a különböző felügyeleti felülvizsgálati eljárások következetes alkalmazását is, beleértve a részesedések különleges kezelését a pénzügyikonglomerátum-irányelv 9. cikkének, valamint a tőkekövetelmény-irányelv 124. cikkének és a Szolvencia II 36. cikkének rendelkezései szerint.

A különböző cikkeken szereplő hivatkozások frissítése

A hivatkozások és a megfogalmazás aktualizálása érdekében a pénzügyikonglomerátum-irányelv 1. cikke, 2. cikke, 6. cikkének (3) bekezdése, 6. cikkének (4) bekezdése, 19. cikke, 21. cikkének (2) bekezdése és a tőkekövetelmény-irányelv 143. cikkének (3) bekezdése módosult.

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 98/78/EK, a 2002/87/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozások kiegészítő felügyelete tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹⁷,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a pénzügyi ágazat illetékes hatóságait kiegészítő hatáskörrel és eszközökkel ruházza fel a pénzügyi piacok különböző szektoraiiban tevékenykedő sok szabályozott vállalkozásból álló csoportok felügyelete érdekében. Ezek a pénzügyi konglomerátumoknak nevezett csoportok így ki vannak téve azoknak a csoportkockázatoknak nevezett, egy csoport ellenőrzésével kapcsolatos kockázatoknak, amelyekbe beletartoznak a terjedés kockázatai, vagyis az, hogy a kockázatok a csoport egyik részéről átterjednek annak többi részére, a kockázatok koncentrációja, azaz ugyanolyan típusú kockázatok egyidejű megjelenése a csoport különböző részeiben, a sok különböző vállalkozás igazgatásának bonyolultsága, továbbá lehetséges összeférhetlenségek, valamint az a kihívás, hogy valamennyi szabályozott vállalkozásuknak juttassanak szavatoló tőkét, elkerülve a tőke többszörös felhasználását. Az egyedi, konszolidált vagy csoportalapú felügyelet mellett a konglomerátumokat kiegészítő felügyeletnek kell alávetni, a csoport megkettőzése vagy befolyásolása nélkül, a csoport jogi szerkezetétől függetlenül.
- (2) Helyénvaló a következetesség biztosítása a 2002/87/EK irányelv céljával, továbbá a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvvvel, valamint a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanács

---

¹⁷ HL C [...], [...], [...] o.

irányelvvel¹⁸, a biztosítási csoportok felügyeletének, valamint vegyes pénzügyi holdingszerkezeten belüli biztosítók és más vállalkozások megfelelő kiegészítő felügyeletének lehetővé tétele érdekében. Ezen oknál fogva, a biztosítási csoportok biztosítóinak és viszontbiztosítóinak kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁹ a vegyes pénzügyi holdingtársaságok meghatározása és a hatály rájuk való kiterjesztése érdekében módosításra szorul. A kellő időben történő következetes felügyelet biztosítása érdekében módosításra szorul a 98/78/EK irányelv, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ (Szolvencia II) (átdolgozott szöveg) küszöbön álló alkalmazása ellenére.

- (3) Szükséges, hogy a pénzügyi konglomerátumokat az Európai Unióban mindenütt a csoportkockázati kitettségük mértékének megfelelően, az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság által az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló .../.../EU rendelet²¹ 42. cikkével és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló .../.../EU rendelet²² 42. cikkével összhangban, az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságával folytatott együttműködés nyomán kibocsátott közös iránymutatások alapján azonosítsák. Ugyancsak fontos, hogy a kiegészítő felügyelet alkalmazásáról való lemondásra vonatkozó követelményeket kockázatalapúan alkalmazzák ezen iránymutatások szerint. Ez különösen fontos nagyobb, nemzetközi tevékenységet folytató konglomerátumok esetén.
- (4) A nagy, összetett, nemzetközi tevékenységet folytató konglomerátumok csoportkockázatainak átfogó és megfelelő nyomon követése, valamint e csoportok egész csoportra kiterjedő tőkepolitikáinak felügyelete csak akkor lehetséges, ha az illetékes hatóságok mandátumaik nemzeti hatáskörén túlmenően gyűjtik a felügyeleti információkat, és tervezik a felügyeleti intézkedéseket. Ezért szükséges, hogy az illetékes hatóságok összehangolják a nemzetközi konglomerátumok kiegészítő felügyeletét a konglomerátumok kiegészítő felügyeletére legmegfelelőbbnek tartott illetékes hatóságok között. A pénzügyi konglomerátumok érintett illetékes hatóságai testületének tükröznie kell ezen irányelv kiegészítő jellegét, és mint olyan, hozzáadott értéket kell képviselnie a konglomerátum banki al csoportjával és biztosítási al csoportjával foglalkozó meglévő testületekhez képest anélkül, hogy azokat másolná, megkettőznél vagy felváltaná.
- (5) A nagy, összetett, nemzetközi tevékenységet folytató konglomerátumok kiegészítő felügyelete az egész Európai Unióra kiterjedő koordinációt igényel, hogy hozzájáruljon a pénzügyi szolgáltatások belső piacának stabilitásához. Ezért az

---

¹⁸ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

¹⁹ HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

²⁰ HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

²¹ Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozásáról {COM(2009) 499 végleges} {COM(2009) 500 végleges} {COM(2009) 502 végleges} {COM(2009) 503 végleges} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* COM/2009/0501 végleges - COD 2009/0142 */

²² Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság létrehozásáról {COM(2009) 499 végleges} {COM(2009) 500 végleges} {COM(2009) 501 végleges} {COM(2009) 503 végleges} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* COM/2009/0502 végleges - COD 2009/0143 */

illetékes hatóságoknak meg kell állapotniuk az ilyen konglomerátumok esetén alkalmazott felügyeleti magatartásról. Az Európai Bankfelügyeleti Hatóságnak és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóságnak az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló .../.../EU rendelet²³ 42. cikkével és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló .../.../EU rendelet²⁴ 42. cikkével összhangban, az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságával folytatott együttműködés nyomán közös iránymutatásokat kell kibocsátania az említett felügyeleti magatartásra vonatkozóan, ezáltal biztosítva a bankokkal, biztosítókkal és pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó irányelvek alapján rendelkezésre álló felügyeleti eszközök és hatáskörök átfogó prudenciális keretét. Az ennek az irányelvnek a rendelkezései szerint kibocsátott iránymutatásoknak tükrözniük kell ezen irányelv kiegészítő jellegét, továbbá ki kell egészíteniük a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK, 93/22/EGK, 98/78/EK, 2000/12/EK, 2004/39/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK és 2009/138/EK irányelvben előírt ágazatspecifikus felügyeletet.

- (6) Ténylegesen szükség van a más társaságokban levő részesedésekből fakadóan a konglomerátumot fenyegető potenciális csoportkockázatok nyomon követésére és ellenőrzésére. Azokra az esetekre, amikor az ebben az irányelvben előírt specifikus felügyeleti hatáskör elégtelennek tűnik, a felügyeleti közösségnek alternatív módszereket kell kidolgoznia e kockázatok kezelése és megfelelő figyelembevétele érdekében, lehetőleg az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság által az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának fórumán folytatott munkával. Amennyiben a részesedés a pénzügyi konglomerátum azonosításának egyetlen tényezője, a felügyeletet számára lehetőséget kell adni annak felbecslésére, hogy a csoport ki van-e téve csoportkockázatoknak, és – amennyiben helyénvaló – a csoportnak a kiegészítő felügyelet alóli mentesítésére.
- (7) Bizonyos csoportszerkezeteket illetően a felügyelet hatáskör nélkül maradtak a jelenlegi válság során, mivel az irányelvek kombinációja miatt kénytelenek voltak választani az ágazatspecifikus és a kiegészítő felügyelet között. Az irányelv teljes körű felülvizsgálatát célszerű a G20 konglomerátumokkal kapcsolatos munkájával összefüggésben elvégezni, a szükséges felügyeleti hatásköröket viszont a lehető leghamarabb vissza kell állítani.
- (8) Helyénvaló a következetesség biztosítása a 2002/87/EK irányelv és a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ (átdolgozott szöveg) céljával. Ezen oknál fogva, a 2006/48/EK irányelvet a vegyes pénzügyi holdingtársaságok meghatározása és a hatály rájuk való kiterjesztése érdekében módosítani kell.

---

²³ Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozásáról {COM(2009) 499 végleges} {COM(2009) 500 végleges} {COM(2009) 502 végleges} {COM(2009) 503 végleges} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* COM/2009/0501 végleges - COD 2009/0142 */

²⁴ Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság létrehozásáról {COM(2009) 499 végleges} {COM(2009) 500 végleges} {COM(2009) 501 végleges} {COM(2009) 503 végleges} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* COM/2009/0502 végleges - COD 2009/0143 */

²⁵ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

- (9) A javasolt intézkedés célja, nevezetesen a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozások kiegészítő felügyeletének javítása, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében rögzített szubszidiaritás elvének megfelelően csak uniós szinten valósítható meg. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (10) A 98/78/EK, a 2002/87/EK és a 2006/48/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/78/EK irányelv módosításai

A 98/78/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

- (1) Az 1. cikk kiegészül a következő ponttal:

„m) „*vegyes pénzügyi holdingtársaság*”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság;”

- (2) A 2. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Minden olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amelynek az anyavállalata biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító, az 5. cikk (2) bekezdésében, valamint a 6., 8. és 10. cikkben előírt módon történő kiegészítő felügyelet alatt áll.”

- (3) A 3. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2. cikknek megfelelően a kiegészítő felügyelet gyakorlása semmilyen szempontból nem jelenti azt, hogy az illetékes hatóságoknak harmadik ország biztosítójával, harmadik ország viszontbiztosítójával, biztosítási holdingtársasággal, vegyes pénzügyi holdingtársasággal vagy vegyes tevékenységű biztosítási holdingtársasággal kapcsolatban egyedi felügyeletet kell gyakorolniuk.”

- (4) A 4. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a két vagy több tagállamban engedélyezett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak ugyanaz a biztosítási holdingtársaság, harmadik ország biztosítója, harmadik ország viszontbiztosítója, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű biztosítási holdingtársaság az anyavállalata, az érintett tagállamok illetékes hatóságai megállapodást köthetnek arról, hogy melyikük felel a kiegészítő felügyelet gyakorlásáért.”

- (5) A 10. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A számítás a 2. cikk (2) bekezdésében említett esetben magában foglalja a biztosítási holdingtársaság, a vegyes pénzügyi holdingtársaság, a harmadik

országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító minden kapcsolt vállalkozását a II. mellékletben előírt módon.”

- (6) Az I. és a II. melléklet ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

A 2002/87/EK irányelv módosításai

A 2002/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

(1) Az 1. és 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a 73/239/EGK irányelv 6. cikkének, a 79/267/EGK irányelv 6. cikkének, a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶ 5. cikkének, a 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ 6. cikkének vagy a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁸ 14. cikkének megfelelően engedélyezett, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó szabályokat állapít meg.

Ez az irányelv egyúttal módosítja az említett irányelvek által szabályozott vállalkozásokra vonatkozó ágazati szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontja szerinti hitelintézet;
2. „biztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. és 2. pontja szerinti biztosító;
3. „befektetési vállalkozás”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozás, ideértve a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett vállalkozásokat is;
4. „szabályozott vállalkozás”: hitelintézet, biztosító, befektetési vállalkozás vagy viszontbiztosító;
5. „vagyonkezelő társaság”: a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társaság, illetve olyan vállalkozás, amelynek székhelye az Európai Unión kívül van, és amelynek engedélyre lenne szüksége, amennyiben székhelye az Európai Unión belül lenne;
6. „vizontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. és 5. pontja szerinti viszontbiztosító;

---

²⁶ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.
²⁷ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.
²⁸ HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

7. „ágazati szabályok”: a szabályozott vállalkozások prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós jogszabályok, különösen a 2004/39/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK és 2009/138/EK irányelvben foglaltak;

8. „pénzügyi ágazat”: a következő vállalkozások közül legalább egyet magában foglaló ágazat:

- a) a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1., 5. és 21. pontja szerinti hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;
- b) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. és 2., 13. cikkének 4. és 5. pontja, valamint 212. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítói holdingtársaság;
- c) a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti befektetési vállalkozás;

9. „anyavállalat”: az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv²⁹ 1. cikke szerinti anyavállalat, illetve olyan vállalkozás, amely az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra;

10. „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikke szerinti leányvállalat, illetve olyan vállalkozás, amely felett egy anyavállalat az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol; a leányvállalat valamennyi leányvállalata egyúttal az eredeti anyavállalat leányvállalatának is minősül;

11. „részesedés”: a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK tanácsi irányelv³⁰ 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje legalább 20%-ának közvetlen vagy közvetett tulajdona;

12. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló csoport, amelyekben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások, ideértve az alcsoportokat is;

13. „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt részesedés vagy ellenőrzés köt össze (anyavállalat és leányvállalat közötti viszony a 83/349/EGK irányelv 1. cikke szerint vagy bármely természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló jellegű kapcsolat), vagy az a tény, hogy mindketten vagy valamennyien ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódnak ugyanahhoz a személyhez;

14. „pénzügyi konglomerátum”: a 12. pont szerinti csoport vagy alcsoport, amely a 3. cikkre is figyelemmel eleget tesz a következő feltételeknek:

---

²⁹ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

³⁰ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

- a) a csoport élén egy az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, vagy a csoportba tartozó leányvállalatok legalább egyike az 1. cikk szerint szabályozott vállalkozás;
- b) amennyiben ennek az irányelvnek az 1. cikke szerinti szabályozott vállalkozás áll a csoport élén, az vagy egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozás anyavállalata, pénzügyi ágazatbeli vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozás, vagy egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozással a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozás;
- c) abban az esetben, ha a csoport élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a csoport tevékenységei a 3. cikk (1) bekezdésének megfelelően elsősorban a pénzügyi ágazatban folynak;
- d) a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak legalább egyike a biztosítási ágazatban és legalább egyike a banki vagy a befektetési szolgáltatási ágazatban működik;
- e) a csoporton belül a biztosítási ágazatban működő vállalkozások, valamint a banki és befektetési szolgáltatási ágazatban működő vállalkozások összevont és/vagy összesített tevékenységei a 3. cikk (2) vagy (3) bekezdése értelmében egyaránt jelentősnek minősülnek;

15. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: szabályozott vállalkozáson kívüli anyavállalat, amely leányvállalataival együtt – amelyek közül legalább egy olyan szabályozott vállalkozás, amelynek székhelye az Európai Unióban található –, valamint egyéb vállalkozásokkal együttesen pénzügyi konglomerátumot alkot;

16. „illetékes hatóságok”: az egyes tagállamok azon nemzeti hatóságai, amelyeket törvény vagy rendelet felhatalmaz hitelintézetek vagy biztosítók vagy viszontbiztosítók vagy befektetési vállalkozások akár egyedi, akár csoportszintű felügyeletére;

17. „érintett illetékes hatóságok” a következők:

- a) a tagállamoknak a pénzügyi konglomerátum bármely szabályozott vállalkozásának, különösen a szektorbeli legfőbb anyavállalatának ágazati csoportszintű felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;
- b) a 10. cikk szerint kinevezett koordinátor, amennyiben nem azonos az a) pontban említett hatóságokkal;
- c) egyéb, az a) és b) pontban említett hatóságok véleménye szerint illetékesnek minősülő hatóságok;

18. „csoporton belüli ügylet”: minden olyan ügylet, amelynek révén a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozást közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozáshoz, vagy az abban a csoportban részt vevő vállalkozással kapcsolatban álló bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli, pénzbeli ellenszolgáltatással járó, vagy anélküli – kötelezettség teljesítésére irányuló szoros kapcsolat fűzi;

19. „kockázati koncentráció”: minden kockázati kitettség, amelynek veszteséspotenciálja elég nagy ahhoz, hogy veszélyeztesse a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozások fizetőképességét vagy általános pénzügyi helyzetét; ilyen kitettséget okozhat partnerkockázat/hitelkockázat, befektetési kockázat, biztosítási kockázat, piaci kockázat, egyéb kockázatok vagy az ilyen kockázatok kombinációja, illetve kölcsönhatása.”

(2) A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés a következő harmadik albekezdéssel egészül ki:

„A 30. cikk szerinti vagyongazdálkodó társaságok a csoporton belül ahhoz az ágazathoz adódnak hozzá, amelyikhez tartoznak; ha nem kizárólag egy ágazathoz tartoznak a csoporton belül, a legkisebb pénzügyi ágazathoz adódnak hozzá.”

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ágazatközi tevékenységek a 2. cikk 14. pontjának e) alpontja szerint akkor minősülnek jelentősnek, ha a csoportbeli legkisebb pénzügyi ágazat mérlegfőösszege meghaladja a 6 milliárd EUR-t.

Amennyiben a csoport nem éri el a (2) bekezdésben említett küszöbértéket, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással úgy dönthetnek, hogy a csoportot nem tekintik pénzügyi konglomerátumnak. Úgy is dönthetnek, hogy nem alkalmazzák a 7., a 8., illetve a 9. cikk rendelkezéseit, ha úgy vélik, hogy a csoport ezen irányelv hatálya alá vonása vagy az ilyen rendelkezések alkalmazása nem szükséges, vagy nem lenne helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében.

Az e bekezdéssel összhangban hozott döntésekről értesíteni kell a többi érintett illetékes hatóságot.”

c) A 3. cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a csoport eléri a (2) bekezdésben említett küszöbértéket, de a legkisebb ágazat nem haladja meg a 6 milliárd EUR-t, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással úgy dönthetnek, hogy a csoportot nem tekintik pénzügyi konglomerátumnak. Úgy is dönthetnek, hogy nem alkalmazzák a 7., a 8., illetve a 9. cikk rendelkezéseit, ha úgy vélik, hogy a csoport ezen irányelv hatálya alá vonása vagy az ilyen rendelkezések alkalmazása nem szükséges, vagy nem lenne helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében.

Az e bekezdéssel összhangban hozott döntésekről értesíteni kell a többi érintett illetékes hatóságot.” ”

d) A (4) bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) kizárhatják a kisebbségi részesedést a kisebb ágazatban, ha a pénzügyi konglomerátum azonosításához az ilyen részesedés az egyetlen elem.”

e) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az érintett illetékes hatóságok kivételes esetekben közös megállapodással a mérlegfőösszegeken alapuló követelményt felválthatják a következő paraméterek legalább egyikével, illetve kiegészíthetik a következő paraméterek legalább egyikével, amennyiben megítélésük szerint e paraméterek különösen lényegesek az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet céljából: jövedelemszerkezet, mérlegen kívüli tevékenységek és kezelés alatt álló vagyon.”

f) A szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság ennek a cikknek a (2), (3), (3a), (4) és (5) bekezdése tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat bocsát ki.”

(3) A 6. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés első albekezdésében említett tőkemegfelelési követelmények kiszámítása során a következő vállalkozások tartoznak a kiegészítő felügyelet hatálya alá az I. mellékletben meghatározott módon és mértékben:

a) hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;

b) biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítói holdingtársaság;

c) befektetési vállalkozás;

d) vegyes pénzügyi holdingtársaság.

(4) A tőkemegfelelésre vonatkozó kiegészítő követelményeknek egy pénzügyi konglomerátum tekintetében az ezen irányelv I. mellékletében említett 1. módszer (Számviteli konszolidáció) alkalmazásával történő kiszámításakor a csoporthoz tartozó vállalkozások szavatoló tőkéjét és fizetőképességi követelményeit a különösen a 2006/48/EK irányelv 133. és 134. cikkében és a 2009/138/EK irányelv 221. cikkében meghatározott, a konszolidáció módjára és mértékére vonatkozó megfelelő ágazati szabályok alkalmazásával kell kiszámítani.

Az I. mellékletben említett 2. módszer (Levonás és összesítés) alkalmazásakor a számítás során az anyavállalat vagy a csoport valamely más vállalkozásában részesedéssel rendelkező vállalkozás arányos részesedését kell figyelembe venni. Az „arányos részesedés” a jegyzett tőkének azon hányada, amelyet az adott vállalkozás közvetlenül vagy közvetve birtokol.”

(4) A 7. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság az (1)–(4) bekezdésben előírt, a kockázati koncentrációra vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat bocsát ki. Az (1)–(4) bekezdés alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben,

amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák a 14. cikk (2) bekezdésének alkalmazását.”

- (5) A 8. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság az (1)–(4) bekezdésben előírt, a csoporton belüli ügyletekre vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat bocsát ki. Az (1)–(4) bekezdés alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben, amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák a 14. cikk (2) bekezdésének alkalmazását.”

- (6) A 9. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az illetékes hatóságok az e cikk szerinti belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési eljárások kiegészítő felügyeletének alkalmazását összehangolják a 2006/48/EK irányelv 124. cikke és a 2009/138/EK irányelv 36. cikke szerinti felügyeleti felülvizsgálati eljárásokkal. E célból az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság az ebben a cikkben előírt, a belső ellenőrzési mechanizmusokra és kockázatkezelési eljárásokra vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját, valamint a 2006/48/EK irányelv 124. cikke és a 2009/138/EK irányelv 36. cikke szerinti felügyeleti felülvizsgálati eljárásokkal való összhangot célzó közös iránymutatásokat bocsát ki. Ennek a cikknek az alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben, amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák a 14. cikk (2) bekezdésének alkalmazását.”

- (7) A 11. cikk a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A koordinátor az érintett illetékes hatóságok részvételével egy testületet hoz létre az e szakasz szerinti szükséges együttműködés, valamint az (1), (2) és (3) bekezdésben és a 12. cikkben felsorolt feladatok végrehajtásának elősegítése érdekében, továbbá – a titoktartási követelményekre és az uniós joggal való összeegyeztethetőségre figyelemmel – adott esetben kellő koordinációt és együttműködést biztosít az érintett harmadik országbeli illetékes hatóságokkal.

E testület létrehozása és működése az (1) bekezdés szerinti írásos koordinációs megállapodáson alapul. A koordinátor határoz arról, milyen más illetékes hatóságok vegyenek részt egy ülésen vagy a testület bármely tevékenységében.

(5) Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság a 2006/48/EK irányelv 131a. cikkének és a 2009/138/EK irányelv 248. cikke (4) bekezdésének megfelelően a felügyeleti koordinációs megállapodások egységességét célzó közös iránymutatásokat bocsát ki.”

- (8) A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Együttműködés harmadik országok illetékes hatóságaival

(1) A 2006/48/EK irányelv 39. cikkének (1) és (2) bekezdése, a 98/78/EK irányelv 10a. cikke és a 2009/138/EK irányelv 264. cikke értelemszerűen alkalmazandó a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletének végrehajtási módjára vonatkozó megállapodások tekintetében egy vagy több harmadik országgal folytatott tárgyalásokra.

(2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke szerinti eljárások sérelme nélkül a Bizottság – az európai bankbizottság, az európai biztosítási és foglalkoztatónyugdíj-bizottság és a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság segítségével – megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások eredményét és az abból eredően kialakuló helyzetet.”

(9) A III. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„A BIZOTTSÁGRA RUHÁZOTT HATÁSKÖRÖK, BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS ÉS KÖZÖS IRÁNYMUTATÁSOK ELFOGADÁSA”

(10) A szöveg a következő 21b. cikkel egészül ki:

„21b. cikk

Közös iránymutatások

Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló .../.../EU rendelet 42. cikkében és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló .../.../EU rendelet 42. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően kibocsátja a 3. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 8. cikk (5) bekezdésében, a 9. cikk (6) bekezdésében és a 11. cikk (5) bekezdésében említett közös iránymutatásokat, az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságában folytatott együttműködést követően.”

(11) A 30. cikk első bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 3. cikk (2) bekezdése szerinti azonosítási eljárásba.”

(12) Az I. melléklet ezen irányelv II. mellékletének megfelelően módosul.

3. cikk

A 2006/48/EK irányelv módosításai

A 2006/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

(1) A 4. cikk kiegészül a következő 49. ponttal:

„49. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő

felügyeletéről szóló 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság;”

(2) A 71. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 68., 69. és 70. cikk sérelme nélkül a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által irányított hitelintézeteknek a 133. cikkben előírt módon és mértékig meg kell felelniük a 75., a 120. és a 123. cikkben, valamint az 5. szakaszban meghatározott kötelezettségeknek az adott pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság összevont alapú pénzügyi helyzete alapján.”

(3) A 72. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által ellenőrzött hitelintézeteknek meg kell felelniük az 5. fejezetben meghatározott kötelezettségeknek az említett pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak az összevont pénzügyi helyzete tekintetében.

Az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok jelentős leányvállalatainak egyéni vagy szubkonszolidált alapon a XII. melléklet 1. részének 5. pontjában meghatározott információkat nyilvánosságra kell hozniuk.”

(4) A 84. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ha az IRB módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és annak leányvállalatai vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és annak leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 129–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően.”

(5) A 105. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a fejlett mérési módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 129–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően. Az alkalmazás során figyelembe kell venni a X. melléklet 3. részében felsoroltakat.

(4) Amennyiben egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai egységesen fejlett mérési módszert alkalmaznak, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a X. melléklet 3. részének minősítési kritériumait az anyavállalat és annak leányvállalatai együttesen teljesítsék.”

---

³¹ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

- (6) A 125. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a hitelintézet anyavállalata tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek a hitelintézetet a 6. cikk alapján engedélyezték.”

- (7) A 126. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„126. cikk

(1) Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy ugyanaz az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság, az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a pénzügyi holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot alapították.

Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalatai között egynél több pénzügyi holdingtársaság van, és azok székhelyei különböző tagállamokban vannak és e tagállamok mindegyikében található hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatósága gyakorolja, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

(2) Amennyiben egynél több, az Európai Unióban engedélyezett hitelintézet anyavállalata ugyanaz a pénzügyi holdingtársaság vagy ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság, és e hitelintézetek egyike sem engedélyezett a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának helye szerinti tagállamban, az összevont alapú felügyeletet az az illetékes hatóság gyakorolja, amely a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézetet engedélyezte, amelyet ezen irányelv alkalmazásában az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat ellenőrzése alatt állónak kell tekinteni.

(3) Egyedi esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, ha – figyelembe véve a hitelintézeteket és a különböző országokban folytatott tevékenységeik viszonylagos jelentőségét – azok alkalmazása nem lenne megfelelő, és az összevont alapú felügyelet gyakorlására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságok határozatuk meghozatala előtt lehetőséget biztosítanak az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatnak vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézetnek a határozattal kapcsolatos véleményének kinyilvánítására.

(4) Az illetékes hatóságok értesítik a Bizottságot a (3) bekezdés hatálya alá tartozó megegyezésről.”

- (8) A 127. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok, amennyiben szükséges, intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a pénzügyi holdingtársaságokat vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságokat összevont alapú felügyelet alá vonják. A 135. cikk sérelme nélkül a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság pénzügyi helyzetének konszolidációja semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságoknak a pénzügyi holdingtársasággal kapcsolatban egyedi felügyeletet kell gyakorolniuk.”

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságaik a 137. cikkben említett információt kérhetik az összevont (konszolidált) alapú felügyeleti hatáskörbe nem tartozó hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalataitól. Ebben az esetben az információk továbbítására és hitelesítésére az említett cikkben meghatározott eljárásokat kell alkalmazni.”

(9) A 129. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság – az ezen irányelv rendelkezései alapján ráruházott feladatok mellett – a következő feladatokat végzi el:”

(10) A 129. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 84. cikk (1) bekezdésében, a 87. cikk (9) bekezdésében és a 105. cikkben, valamint a III. melléklet 6. részében említett engedélykérelmek esetén, amelyeket egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai, vagy együttesen egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai nyújtottak be, az illetékes hatóságok folyamatos konzultáció keretében együttműködnek annak megállapítására, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint, hogy meghatározzák az ilyen engedélyek esetleges feltételeit.”

(11) A 141. és 142. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„141. cikk

Ha az irányelv alkalmazása során az egyik tagállam illetékes hatóságai konkrét esetekben ellenőrizni kívánják egy másik tagállamban található hitelintézetre, pénzügyi holdingtársaságra, pénzügyi intézményre, kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásra, vegyes tevékenységű holdingtársaságra, vegyes pénzügyi holdingtársaságra, a 137. cikk hatálya alá tartozó leányvállalatra vagy a 127. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatra vonatkozó információkat, a hitelesítés elvégzése céljából megkeresik a szóban forgó másik tagállam illetékes hatóságait. A megkeresett hatóságoknak hatáskörük keretei között teljesíteni kell a kérést, oly módon, hogy a hitelesítést maguk végzik el, vagy lehetővé teszik, hogy a megkereső hatóságok végezzék el azt, vagy lehetővé teszik, hogy könyvvizsgáló

vagy szakértő végezze azt el. Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.

142. cikk

Büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az észlelt jogsértések vagy azok okainak megszüntetését célzó bírságokat vagy intézkedéseket lehessen alkalmazni azokkal a pénzügyi holdingtársaságokkal, vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal és vegyes tevékenységű holdingtársaságokkal, illetve tényleges vezetőikkel szemben, amelyek vagy akik megsértik a 124–141. cikk, valamint e cikk végrehajtása céljából hozott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket. Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással annak érdekében, hogy ezek a bírságok vagy intézkedések a kívánt eredménnyel járjanak, különösen abban az esetben, ha a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság központi igazgatása vagy fő üzleti szervezete nem a társaság központi irodájában található.”

- (12) A 143. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy hitelintézet, amelynek az anyavállalata olyan hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye harmadik országban található, nem tartozik a 125. és 126. cikk szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy a hitelintézetet olyan összevont felügyelet hatálya alá vonták-e egy harmadik országbeli illetékes hatóság, amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított elveknek megfelelő összevont felügyelettel.

Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve az Európai Unióban engedélyezett bármely szabályozott vállalkozás megbízása alapján vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végzi el, amely a (3) bekezdés alkalmazása esetén az összevont felügyelet ellátásáért lenne felelős. Az illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal.”

- (13) A X. melléklet ezen irányelv III. mellékletének megfelelően módosul.

4. cikk

Átültetés

1. A tagállamok legkésőbb [2011. április 30-ig] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket [2011. július 1-jétől] alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő [20.] napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A 98/78/EK irányelv I. és II. melléklete a következőképpen módosul:

A. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

(14) A 2.1. szakasz a következőkképpen módosul:

a) a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„- ha a biztosító vagy viszontbiztosító egy olyan biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság kapcsolt vállalkozása, amelynek alapító okirat szerinti székhelye ugyanabban a tagállamban van, mint a biztosítóé vagy a viszontbiztosítóé, és mind a biztosítási holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot, mind a kapcsolódó biztosítót vagy a kapcsolódó viszontbiztosítót figyelembe veszik az elvégzett számítás során.”

b) az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok a biztosító vagy viszontbiztosító módosított szavatoló tőkéjének a számításáról akkor is lemondhatnak, ha az olyan másik biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság kapcsolódó biztosítója vagy kapcsolódó viszontbiztosítója, amelynek alaptó okirat szerinti székhelye másik tagállamban található, és ha az érintett tagállamok illetékes hatóságai megegyeztek abban, hogy az utóbbi tagállam illetékes hatóságának megadják a kiegészítő felügyelet gyakorlásának jogát.”

(15) A 2.2. szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„2.2. Köztes biztosítási holdingtársaságok

A köztes biztosítási holdingtársaság vagy a köztes vegyes pénzügyi holdingtársaság helyzetét veszik figyelembe az olyan biztosító vagy viszontbiztosító módosított szavatoló tőkéjének a számításakor, amely kapcsolódó biztosítóban, kapcsolódó viszontbiztosítóban, harmadik országbeli biztosítóban vagy harmadik országbeli viszontbiztosítóban biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság útján részesedéssel rendelkezik. Az e mellékletben leírt általános alapelveknek és módszereknek megfelelően, kizárólag e számítás céljából, a biztosítási holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot úgy kell kezelni, mintha nulla szavatolótőke-követelményre kötelezett biztosító vagy viszontbiztosító lenne, és ugyanolyan feltételektől függne, mint amelyeket a 73/239/EGK irányelv 16. cikke, a 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³² 27. cikke vagy a 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ 36. cikke szabályoz az elfogadható szavatolótőke-elemek szempontjából.”

B. A II. melléklet a következőképpen módosul:

(16) A II. melléklet címének helyébe a következő szöveg lép:

---

³² HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

³³ HL L 323., 2005.12.9., 1. o.

**„KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELET AZOKRA A BIZTOSÍTÓKRA ÉS
VIZONTBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓAN, AMELYEK BIZTOSÍTÁSI
HOLDINGTÁRSASÁG, VEGYES PÉNZÜGYI HOLDINGTÁRSASÁG,
HARMADIK ORSZÁGBELI BIZTOSÍTÓ VAGY HARMADIK
ORSZÁGBELI VIZONTBIZTOSÍTÓ LEÁNYVÁLLALATAI”**

(17) Az 1. pont első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a mellékletben leírt módszert összehangolt módon alkalmazzák a 2. cikk (2) bekezdésében említett, különböző tagállamokban alapított két vagy több olyan biztosító esetében, amelyek biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító leányvállalatai.”

(18) A második és harmadik francia bekezdés és a harmadik francia bekezdést követő bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„- ha az érintett biztosító vagy viszontbiztosító és az ugyanabban a tagállamban engedélyezett egy vagy több másik biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata ugyanaz a biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító, és a biztosítót vagy viszontbiztosítót az ebben a mellékletben előírt, e másik biztosítók vagy viszontbiztosítók valamelyikével kapcsolatban elvégzett számítás során figyelembe veszik,

– ha az érintett biztosító vagy viszontbiztosító és egy másik tagállamban engedélyezett egy vagy több másik biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata ugyanaz a biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító, és a 4. cikk (2) bekezdésének megfelelően olyan megállapodás jött létre, amely a melléklet tárgyát képező kiegészítő felügyelet gyakorlásának jogát egy másik tagállam felügyeleti hatóságának adja meg.

Abban az esetben, ha másik biztosítási holdingtársaságoknak vagy harmadik országbeli biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak egymást követő részesedései vannak a biztosítási holdingtársaságban vagy harmadik országbeli biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, a tagállamok az ebben a mellékletben előírt számításokat csak a biztosító vagy viszontbiztosító olyan legfőbb anyavállalatának a szintjén alkalmazhatják, amely biztosítási holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító.”

(19) A 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az I. mellékletben leírtakhoz hasonló számításokat a biztosítási holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén elvégezzék.

A hasonlóság abban áll, hogy az I. mellékletben leírt általános alapelveket és módszereket a biztosítási holdingtársaság, a vegyes pénzügyi holdingtársaság, a harmadik országbeli biztosító vagy a harmadik országbeli viszontbiztosító szintjén kell alkalmazni.

Kizárólag ennek a számításnak a céljából az anyavállalatot úgy kell kezelni, mintha olyan biztosító lenne, amelyre a következő feltételek vonatkoznak:

- nulla szavatolótőke-követelmény, ha biztosítási holdingtársaságról vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságról van szó,
- az I. melléklet 2.3. szakaszában szabályozott alapelveknek megfelelően meghatározott szavatolótőke-követelmény, ha harmadik országbeli biztosítóról vagy harmadik országbeli viszontbiztosítóról van szó,
- a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében vagy a 79/267/EGK irányelv 18. cikkében az elfogadható szavatolótőke-elemek tekintetében megállapított feltételekkel azonos feltételek.”

II. MELLÉKLET

A 2002/87/EK irányelv I. mellékletében, a „II. Technikai számítási módszerek” részben a 3. és 4. módszer helyébe a következő szöveg lép:

„3. módszer: „Kombinált módszer”

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az 1. és a 2. módszer kombinációját.”

III. MELLÉKLET

A 2006/48/EK irányelv X. melléklete 3. része 3. szakaszának 30. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„30. Amennyiben a fejlett mérési módszert egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és leányvállalatai, vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai kívánják alkalmazni, az alkalmazás iránti kérelemben szerepeltetni kell a működési kockázati tőkekövetelmények eloszlását a csoport különböző tagjai között.”